

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 24 sierpnia 2021 r.

Poz. 3901

WYROK NR II SA/WR 86/18 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 6 kwietnia 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia NSA Zygmunt Wiśniewski

Sędziowie:

Sędzia WSA Olga Białek

Sędzia WSA Alicja Palus (spr.)

Protokolant

specjalista Izabela Szczerbińska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 27 marca 2018 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Dobromierz
z dnia 5 lipca 2017 r. nr XXXIV/205/17
w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obręb Gniewków

stwierdza nieważność § 16 w zakresie, w jakim ustala przeznaczenie położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią terenów oznaczonych symbolami MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN16, MN17, MN19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27 oraz załącznika nr 1 w tym samym zakresie, § 17 w zakresie, w jakim ustala przeznaczenie położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią terenów oznaczonych symbolami MN/U1 i MN/U2 oraz załącznika nr 1 w tym samym zakresie, § 18 w zakresie, w jakim ustala przeznaczenie położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią terenów oznaczonych symbolami RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11 oraz załącznika nr 1 w tym samym zakresie, § 19 w zakresie, w jakim ustala przeznaczenie położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią terenu oznaczonego symbolem RU1 oraz załącznika nr 1 w tym samym zakresie, § 21 w zakresie, w jakim ustala przeznaczenie położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią terenu oznaczonego symbolem U2 oraz załącznika nr 1 w tym samym zakresie zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski – działając w trybie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1875) oraz art. 50 § 2, art. 54 § 1 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.), dalej „p.p.s.a.” – wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę na uchwałę Rady Gminy Dobromierz nr XXXIV/205/17 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Gniewków.

W skardze wniósł o stwierdzenie nieważności § 16 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN16, MN17, MN 19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27 dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 17 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami MN/U1 i MN/U2, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 18 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 19 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem RUI, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 21 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem U2, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Wojewoda zarzucił Radzie Gminy podjęcie wskazanych powyżej przepisów uchwały wraz z załącznikiem graficznym z istotnym naruszeniem z istotnym naruszeniem art. 88a ust. 3 i 88l ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121) oraz art. 15 ust. 2 pkt 7 i art. 17 pkt 2 oraz pkt 6 lit. a zdanie drugie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), polegającym na naruszeniu zasad sporządzenia planu miejscowego w zakresie sposobów zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Wojewoda dokonał oceny zgodności przedmiotowej uchwały pod kątem art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073), dalej „u.p.z.p.”, która pozwoliła stwierdzić, że Rada Gminy Oleśnica, uchwalając przedmiotowy plan zagospodarowania przestrzennego, naruszyła w sposób istotny zasady sporządzania planu miejscowego.

Wskazać trzeba w tym miejscu, że zasady sporządzania dotyczą całego aktu obejmującego część graficzną i tekstową zawartych w nim ustaleń, a że standardów dokumentacji planistycznej. Zawartość planu miejscowego określają art. 15 ust i art. 17 pkt 4 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przedmiot określa art. 15 ust. 2 i 3, natomiast standardy dokumentacji pianistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardy oraz sposób dokumentowania prac planistycznych) określa art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w ust. 2 tego artykułu rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

W uzasadnieniu skargi Wojewoda przytoczył treść art. 88 l Prawa wodnego, stwierdzając jednocześnie, że z powołanego przepisu jednoznacznie wynika, że obszary szczególnego zagrożenia powodzią stanowią tereny wyłączone spod zabudowy. Dodatkowo, zdaniem organu nadzoru, przepisem art. 88a Prawa wodnego ustawodawca zastrzegł, że zadaniem organów administracji samorządowej jest ochrona przed powodzią. Ochrona ta powinna być prowadzona z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Wojewoda wskazał na obowiązek wynikający z art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jaki nałożono na gminę w zakresie uwzględniania w miejscowym planie

zagospodarowania przestrzennego obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego oraz szczególnych zasad ich zagospodarowania.

W zaskarżonej uchwale Rada Gminy ustaliła w drodze planu miejscowego przeznaczenie terenów dla obrębu Gniewków, wyznaczając m. in. tereny oznaczone symbolami: MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN16, MN17, MN19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27 – jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MN/U1 i MN/U2 – jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11- jako tereny zabudowy zagrodowej; RUI – jako teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych; U2 - jako tereny zabudowy usługowej.

Organ nadzoru zwraca uwagę, że wszystkie wskazane powyżej tereny na załączniku graficznym znajdują się (co najmniej w części) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na sto lat (Q1%). Ponadto na wszystkich tych terenach jest dopuszczona zabudowa.

W przepisach § 16 ust. 2 pkt 3 lit. d, § 17 ust. 2 pkt 3 lit. c, § 18 ust. 2 pkt 3 lit. c, § 19 ust. 2 pkt 3 lit. d, § 21 ust. 2 pkt 3 lit. c uchwały, ustalono, że na wskazanych w tych przepisach terenach, w zasięgu obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na sto lat (Q1%) wszelkie działania inwestycyjne należy podejmować zgodnie z przepisami odrębnymi, tak zredagowana norma wprowadza sprzeczność w ustaleniach planu. Z jednej strony bowiem plan dopuszcza w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowe zainwestowanie (zabudowę), z drugiej natomiast odsyła do ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych, nie wskazując ich jednak wprost. Nie jest zatem jasne, czy tereny MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN 16, MN 17, MN 19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27, MN/U1, MN/U2, RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11, RUI i U2 (w częściach, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią) mogą w rzeczywistości zostać zainwestowane, czy też jednak mają do nich zastosowanie przepisy odrębne np. art. 88 I Prawa wodnego, wyłączający możliwość ich zabudowy.

Organ nadzoru wskazał, że odstępstwem od ograniczenia wynikającego z art. 88 I ust. 1 Prawa wodnego jest zgoda dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, o czym stanowi art. 88 I ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.". Zwolnienie od zakazu wynikającego z art. 88 I ust. 1 Prawa wodnego ma jednak charakter wyjątku od zasady, iż na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią istnieje zakaz zabudowy.

Wobec braku jednoznaczności regulacji badanej uchwały, a tym samym niemożności przesądzenia o możliwości zagospodarowania terenów MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN 12, MN16, MN17, MN19, MN20, MN21, MN 22, MN23, MN 24, MN27, MN/U1, MN/U2, RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11, RUI i U2 (w częściach, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią), zdaniem Wojewody należy uznać kwestionowaną uchwałę w części za wadliwą.

W doręczonej Sądowi odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie. Organ przedstawił dwa argumenty przemawiające za tezą, że stanowisko Wojewody jest błędne. Organ wskazał, że przeznaczenie terenu ograniczonego liniami rozgraniczającymi pod zabudowę nie oznacza, że cały teren w 100% może być zabudowany. W ustaleniach szczegółowych określa się wskaźniki kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu takie jak: wskaźnik intensywności zabudowy, powierzchnię zabudowy, powierzchnię biologicznie czynną, linie zabudowy i gabaryty obiektów, liczbę miejsc do parkowania. Wszystkie te ustalenia stanowią przepisy określające możliwy sposób zagospodarowania terenu. Zdaniem organu administracji publicznej, jest to o tyle istotne, iż w przypadku niektórych terenów jak np. MN8, MN10, MN11, MN12, MN19, MN24 obszar szczególnego zagrożenia powodzią zlokalizowany jest przed linią zabudowy lub w innych częściach terenu nie uniemożliwiającego zabudowę na danym terenie. Ponadto Gmina przywołała

treść art. 881 ust. 1 i ust. 2 Prawa wodnego, ze szczególnym wskazaniem na ust. 2 ww. przepisu, w myśl którego Dyrektor regionalny zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów z ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym. Organ wyjaśnił, że Rada Gminy Dobromierz uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego kierowała się przesłanką, iż ustalenie bezwzględnego zakazu zabudowy w planie miejscowym na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią pozbawia Dyrektora RZGW możliwości w szczególnych wypadkach wydania zwolnienia od obowiązującego zakazu, ponieważ decyzje dyrektora nie mogą naruszać ustaleń prawa miejscowego. Organ stoi na stanowisku, że dla terenów wskazanych przez Wojewodę co do zasady w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązuje zakaz zabudowy, chyba że inwestor uzyska decyzję zwalniającą z tego zakazu. Wbrew twierdzeniu organu, uchwalony plan miejscowy nie jest sprzeczny z Prawem wodnym. Gmina uważa, że jeśli zakaz zabudowy byłby ustalony w planie miejscowym to Dyrektor RZGW nie mógłby takiej niezależnej decyzji rozpatrzyć nawet w przypadku gdyby istniały przesłanki do jej pozytywnego rozpatrzenia. W ocenie gminy organ nadzoru wyciągnął niewłaściwe wnioski, stwierdzając, że gmina wpisała możliwość zabudowy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią jako zasadę, a nie jako wyjątek.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Rozpoznając skargę na uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Sąd przeprowadza ocenę zgodności przedmiotowej uchwały z prawem pod kątem art. 28 ust. 1 u.p.z.p., który stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Jednak nie każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego lub trybu jego sporządzania skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części. Naruszenie takie musi zostać ocenione jako istotne, czyli takie, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, gdy przyjęte ustalenia planistyczne są jednoznacznie odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono zasad lub trybu sporządzania planu miejscowego.

Skargę w niniejszej sprawie wniósł Wojewoda Dolnośląski na uchwałę Rady Gminy Dobromierz nr XXXIV/205/17 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Gniewków.

W skardze wniósł o stwierdzenie nieważności § 16 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN16, MN17, MN 19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27 dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 17 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami MN/U1 i MN/U2, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 18 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenów oznaczonych symbolami RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 19 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem RUI, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, § 21 oraz załącznika nr 1 w zakresie ustalającym przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem U2, dla tych terenów, które na załączniku graficznym uchwały znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią oraz o zasadzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Organ nadzoru zarzucił Radzie Gminy podjęcie wskazanych powyżej przepisów uchwały wraz z załącznikiem graficznym z istotnym naruszeniem art. 88a ust. 3 i 881 ust. 1 Prawa wodnego oraz art. 15 ust. 2 pkt 7 i art. 17 pkt 2 oraz pkt 6 lit. a zdanie drugie ustawy planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym polegającym na naruszeniu zasad sporządzenia planu miejscowego w zakresie sposobów zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Stosownie do przepisu art. 881 ust. 1 ustawy Prawo wodne, „na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym: wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych; sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk; zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego I pieszego lub rowerowego.”

Należy zgodzić się z Wojewodą, że z powyższych przepisów wynika, iż obszary szczególnego zagrożenia powodzią stanowią tereny wyłączone spod zabudowy.

Ponadto ustawodawca w art. 88a Prawa wodnego zastrzegł, że zadaniem organów administracji samorządowej jest ochrona przed powodzią. Ochrona ta powinna uwzględniać mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym. Ochronę przed powodzią realizuje się, uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności zapobieganie, ochronę, stan należytego przygotowania i reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

Przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 15 ust. 2 pkt 7), nałożono na gminę obowiązek uwzględniania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego oraz szczególnych zasad ich zagospodarowania. Obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy Prawo wodne są obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat, obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne. Z kolei przez ryzyko powodziowe - według art. 9 ust. 1 pkt 13c ustawy Prawo wodne - rozumie się kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, zaś celem zarządzania ryzykiem powodziowym – w myśl normy art. 9 ust. 1 pkt 1b ustawy Prawo wodne - jest ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej. Oznacza to, że jakiegokolwiek działania lub czynności powodujące zwiększenie ryzyka powodziowego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią są sprzeczne z wyżej wskazanym celem.

Rada Gminy ustaliła przeznaczenie terenów dla obrębu Gniewków, wyznaczając m. in. tereny oznaczone symbolami: MN3, MN4, MN5, MN6, MN8, MN9, MN10, MN11, MN12, MN16, MN17, MN19, MN20, MN21, MN22, MN23, MN24, MN27 – jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MN/U1 i MN/U2 – jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej ; RM2, RM4, RM6, RM7, RM8, RM9, RM10, RM11- jako tereny zabudowy zagrodowej; RUI – jako teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych; U2 - jako tereny zabudowy usługowej.

Zdaniem Sądu rację ma Wojewoda, że wszystkie wskazane powyżej tereny na załączniku graficznym znajdują się (co najmniej częściowo) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na sto lat (Q1%). Ponadto na wszystkich tych terenach

jest dopuszczona zabudowa, a z mocy art. 88 1 Prawa wodnego - obowiązuje zakaz jej wznoszenia. Co więcej, z rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały wynika, że na dzień uchwalania planu znaczna część tych terenów nie była zainwestowana.

Powyższe nie wypełnia także obowiązku wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Pomimo bowiem uwzględnienia w planie granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, rada gminy nie uwzględniła ograniczeń wynikających zarówno z obowiązujących przepisów Prawa wodnego, jak i z występujących uwarunkowań powodziowych.

Odstępstwem od ograniczenia wynikającego z art. 88 1 ust. 1 Prawa wodnego jest zgoda dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, o czym stanowi art. 88 1 ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.”. Zwolnienie od zakazu wynikającego z art. 88 1 ust. 1 Prawa wodnego ma jednak charakter wyjątku od zasady, iż na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią istnieje zakaz zabudowy.

Uwzględniając powyższe i mając na względzie zarzuty Wojewody Dolnośląskiego wobec zaskarżonej uchwały wskazać należy, że Sąd uznał zarzuty skargi za zasadne, jednocześnie zgadzając się z prezentowaną w skardze argumentacją, co skutkowało stwierdzeniem nieważności zakwestionowanych przepisów uchwały.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 88 1 ust. 1 Prawa wodnego oraz art. 15 ust. 2 pkt 7 i art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym orzekł jak w sentencji wyroku.